

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/210/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123012569
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2123012569.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., v konaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 28.09.2023, sp. zn. 104PP/20/2023, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. novembra 2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 415 odsek 1 Trestného poriadku a § 67 odsek 1 Trestného zákona rozhodol tak, že zamietol žiadosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C. – D., B. E. XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku sp. zn. PK-2T/33/2015 zo dňa 17.03.2016 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5To/7/2016 zo dňa 18.08.2016.

Okresný súd napadnuté uznesenie odôvodnil v rozsahu č.l. 59-61 spisu.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť odsúdený A. B. (č.l. 57 spisu), ktorú odôvodnil vlastnoručným podaním doručeným okresnému súdu dňa 24.10.2023 (č.l. 64-66).

Prokurátorka prítomná na verejnom zasadnutí okresného súdu sa vzdala práva na podanie sťažnosti (č.l. 57 spisu).

Odsúdený v odôvodnení sťažnosti po rekapitulácii výrokov napadnutého uznesenia namietal (skrátene), že politika podmiennečného prepustenia v podmienkach Slovenskej republiky oproti okolitým štátom je neprímerane prísna, pričom na takúto prísnu trestnú politiku neexistujú žiadne legálne, ani legitímne dôvody. Mal za to, že ide o diskrimináciu, nakoľko odsúdení na Slovensku sú diskriminovaní oproti odsúdeným, ktorí vykonávajú trest odňatia slobody v okolitých štátoch v rámci Európskej únie. Preto navrhol, aby okresný súd prerušil konanie o podmiennečnom prepustení a podal návrh na Ústavný súd SR. Okresný súd k tomuto návrhu uviedol, že aktuálne nevzhliadol žiadny dôvod na prerušenie konania, avšak okresný súd svoje rozhodnutie nijako nezdôvodnil. Podľa názoru odsúdeného chýba akákoľvek konkrétne vysvetľujúca argumentácia, prečo okresný súd považuje lehotu podmiennečného prepustenia 3 z uloženého trestu za súladnú s princípmi štátu a právami na osobnú slobodu.

Opätovne poukázal na svoj návrh o podmiennečné prepustenie, pričom k tomu namietal, že okresný súd sa k tomuto návrhu nijako nevyjadril. Ďalej namietal, že okresný súd mu do celkového trestu odňatia slobody nezapočítal čas strávený vo výkone trestu vo veci Okresného súdu Košice II, sp. zn. 6PP/31/2014, kde uznesením z 12.05.2023 bolo rozhodnuté o vykonaní podmiennečne odloženého trestu odňatia slobody. Vo výkone trestu v predmetnej veci bol od 10.06.2016 do 21.04.2019 (2 roky a 10 mesiacov). Preto bol toho názoru, že okresný súd nepostupoval v súlade so závermi trestnoprávneho kolégia NS SR sp. zn. Tpj 38/2010, na ktoré aj bližšie poukázal. Zastával názor, že úlohou súdu bolo vo svojom rozhodnutí konštatovať, že v uvedenej veci bol vo výkone trestu aj v období od 10.06.2016

do 21.04.2019 a následne konštatovať, že z tohto trestu odňatia slobody nie je možné opätovné podmienené prepustenie, alternatívne mal súd podať návrh na ústavný súd o vyslovene nesúladu podľa § 68 ods. 5 Trestného zákona s čl. 16 Ústavy SR a čl. 3 Dohovoru.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby ho krajský súd podmiennečne prepustil na slobodu a zrušil napadnuté uznesenie, alternatívne, aby krajský súd prerušil predmetné konanie a podal na Ústavný súd návrh na vyslovenie nesúladu označených ustanovení Trestného zákona s príslušnými článkami Ústavy SR.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že sťažnosť proti uzneseniu je prípustná v súlade s ustanovením § 181 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku a § 419 odsek 1 Trestného poriadku bola podaná oprávnenou osobou v zmysle ustanovenia § 186 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku v zákonom stanovenej lehote, avšak nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Trestného zákona ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmiennečne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Podľa § 66 ods. 4 Trestného zákona ak ide o podmiennečné prepustenie podľa odseku 1 písm. c), kontrolu technickými prostriedkami možno skončiť najskôr po uplynutí doby, ktorá zodpovedá dvom tretinám uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 67 ods. 1 Trestného zákona osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmiennečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Z citovaných ustanovení Trestného zákona vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu, a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie a tiež skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Zatiaľ čo na splnenie formálnej podmienky je potrebné pri odsúdení za "bežný" zločin vykonať dve tretiny uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody (§ 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona) alebo polovicu uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody (§ 66 ods. 1 písm. c) Trestného zákona), pri odsúdení za obzvlášť závažný zločin, ktorý je osobitnou formou zločinu (§ 11 ods. 3 Trestného zákona), alebo v režime podľa zásady trikrát a dosť (§ 47 ods. 2 Trestného zákona), je na splnenie formálnej podmienky nevyhnutné, aby odsúdený vykonal tri štvrtiny uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Krajský súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, v prvom rade zistil, že odsúdený vykonáva trest uložený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 17.03.2016, sp. zn. PK-2T/33/2015 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 18.08.2016, sp. zn. 5To/7/2016, ktorým bol uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno c), odsek 4 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno i) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere

12 (dvanásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia, ako aj ochranný dohľad na 3 (tri) roky. Odsúdený má predpokladaný koniec trestu 09.07.2030 a lehotu pre podmienené prepustenie splní 24.05.2027.

Trest uložený rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 08.08.2013 pod sp. zn. 3T/126/2013, z ktorého bol rozhodnutím Okresného súdu Košice II zo dňa 11.06.2014 pod sp. zn. 6PP/31/2014 podmienené prepustený, avšak následne mu bolo nariadené vykonať zvyšok uloženého trestu uznesením Okresného súdu Košice II zo dňa 12.05.2016 pod sp. zn. 6PP/31/2014, odsúdený vykonával od 09.06.2016 do 22.04.2019.

Na základe takto vykonaného dokazovania okresným súdom aj krajský súd dospel záveru, že formálnu podmienku (teda podmienku vykonania potrebných dvoch tretín uloženého trestu odňatia slobody za uložený obzvlášť závažný zločin) v ustanovení § 67 ods. 1 Trestného zákona bude odsúdený spĺňať až po výkone dvoch tretín uloženého trestu odňatia slobody, t. j. o podmienené prepustenie bude môcť odsúdený požiadať najskôr až po výkone 9 rokov 4 mesiacov a 14 dňoch (predpoklad naplnenia tejto podmienky je viazaný ku dňu 24.05.2027). Krajský súd preto poukazuje na správne odôvodnenie napadnutého uznesenia s tým, že sa s ním v celom rozsahu stotožňuje.

K sťažnostným námietkam.

Odsúdený v sťažnostných námietkach poukázal na to, že okresný súd mu do celkového trestu odňatia slobody nezapočítal čas strávený vo výkone trestu vo veci Okresného súdu Košice II pod sp. zn. 6PP/31/2014, táto námietka nie je dôvodná. V tomto prípade nie je daný žiaden zákonný dôvod na započítanie tohto odsúdeným v sťažnosti uvádzaného a vykonaného trestu odňatia slobody (pozn.: konkrétne ide o odsúdenie Okresným súdom Trebišov pod sp. zn. 3T/126/2013, z ktorého bol rozhodnutím Okresného súdu Košice II pod sp. zn. 6PP/31/2014 podmienené prepustený, avšak následne mu bolo nariadené vykonať zvyšok uloženého trestu, ktorý si odsúdený vykonával od 09.06.2016 do 22.04.2019) do trestu odňatia slobody, ktorý bol odsúdenému právoplatne uložený v tomto trestnom konaní a ktorý si aktuálne vykonáva. Nie je to možné z toho dôvodu, že odsúdený vykonáva postupne uložené tresty a to trest uložený Okresným súdom Trebišov pod sp. zn. 3T/126/2013 (od 09.06.2016 do 22.04.2019), z výkonu ktorého v zmysle § 68 odsek 5 Trestného zákona nebolo možné opätovné podmienené prepustenie a trest uložený Špecializovaným trestným súdom v Pezinku pod sp. zn. PK-2T/33/2015, kde odsúdený bude spĺňať formálnu podmienku podmieneného prepustenia až dňa 24.05.2027. Preto ak sa v tomto smere odsúdený domáhal postupu podľa § 66 odsek 3 Trestného zákona, tomuto návrhu krajský súd nemôže prisvedčiť, nakoľko ak má odsúdený po neosvedčení v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia vykonať trest (§ 68 odsek 2 Trestného zákona), takto nariadený trest musí vykonať celý, pretože ďalšie podmienené prepustenie z výkonu toho istého trestu možné nie je (§ 68 odsek 5 Trestného zákona). To znamená, že takto nariadený trest sa mu (na splnenie formálnej podmienky podmieneného prepustenia) celý pripočíta k pomernej časti trestu uloženého v inej trestnej veci.

Taktiež je treba poukazujúc na ostatné sťažnostné námietky odsúdeného zopakovať, že v danom prípade u odsúdeného nebola splnená už prvá zákonná podmienka, a to formálna podmienka na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, z ktorej vyplýva nevyhnutnosť vykonania potrebnej časti z výmery uloženého trestu, a preto bolo plne dôvodným jeho žiadosť o podmienené prepustenie zamietnuť. Rovnako správne okresný súd upustil od skúmania materiálnych podmienok, pretože dokazovanie, ktoré navrhoval odsúdený v žiadosti ako aj v podanej sťažnosti, by za nesplnenia formálnej podmienky bolo nadbytočné.

Navyše, akékoľvek úvahy odsúdeného o prísnej trestnej politike na území Slovenskej republiky, uplatnené tak v žiadosti ako aj v sťažnosti, k týmto krajský súd uvádza, že existencia odlišných podmienok výkonu trestu odňatia slobody vrátane predpokladov podmieneného prepustenia je v jednotlivých štátoch prirodzená a skutočnosť, že v niektorých aspektoch sa tieto podmienky môžu subjektívne javiť ako prísnejšie, ešte neznamená, že napadnutým uznesením došlo k porušeniu odsúdeným označených práv. Naopak vyššie uvedené formálne a materiálne podmienky podmieneného prepustenia sa uplatňujú rovnako a nerozdielne u všetkých odsúdených vo výkone trestu odňatia slobody v ústavoch v Slovenskej republike. Neobstoja preto v tomto smere žiadne námietky a návrhy odsúdeného, nakoľko tieto sa neopierajú o žiadne konkrétne ustanovenie Trestného zákona ani o príslušné ustanovenia procesných predpisov

Záverom krajský súd len dodáva, že odsúdený zahlásenú sťažnosť odôvodnil v podstate rovnakými argumentami, aké uviedol vo svojom návrhu o podmienené prepustenie, pričom s týmito sa náležite vysporiadal už okresný súd v napadnutom uznesení. V tejto súvislosti potom krajský súd uvádza, že z obsahu argumentov odsúdeného uplatnených v predmetnej sťažnosti, je zrejmé, že sa s argumentáciou okresného súdu nevie alebo nechce stotožniť a opakovane presadzuje vlastný náhľad

na rozhodnutie o podmiennečnom prepustení, na čo má síce právo, no súčasne treba uviesť, že právo na spravodlivý proces negarantuje osobe právo na to, aby bolo rozhodnuté v súlade s jej predstavami a požiadavkami, ale najmä právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré preskúmateľným spôsobom, jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, vrátane odpovedí na argumenty predostreté odsúdeným.

Vzhľadom na vecne správne a zákonné rozhodnutie okresného súdu, potom krajský súd po splnení si prieskumnej povinnosti sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.